

కెరోబ్, అమెరికా అమ్మాయి. కళ్ళనించా నీళ్ళు. ఉబికి ఉబికి ధారగా కారుతన్నాయి. ఆమె మనస్సు భారంగా మూలిగింది. రాత్రి నుండి ఒకటే ఆలోచనలు. పార్టీలోనే కెరోబ్ అవ్వాలి అయింది. ఇంటికి వచ్చాక ఇంకా ఎక్కువైంది. జయంత్ ఎంత మాటన్నాడు ! తనకు "ఒయ్యారం" లేదా?... "నీకు ఈ జన్మకు ఒయ్యారం రాదు" అన్నాడు. కెరోబ్ ఆ ఆలోచనకు రెండు చేతులతో తన కణతలను గట్టిగా చుద్దొకొంది. "అసలు "ఒయ్యారం" అంటే ఏమిటి? తను ఎంతగా ఆ మాటకు అర్థం తెలుసుకోవాలని ప్రయత్నించినా అర్థం తెలియటం లేదు. అర్థం కాకపోవటము ఒక తప్పా? తను తప్పు చేయనప్పుడు బాధ పడటము ఎందుకని పిస్తుంది? కాని తను ఎంతో బాధ పడుతోంది. ఈ బాధ "ఒయ్యారం" కోసమేనా ? . . .

కానీ కాదు. తన బాధకు కారణం " రెండు మనసుల సంఘర్షణ. " . . కాదు ! కాదు! "రెండు నాగరికతల సంఘర్షణ". రెండు నాగరికతలు నాగుల్లా బునకొడుతున్నాయి. . . . . ఒకటే భాష మాట్లాడటము. ఒకటే భోజనము చేస్తాము కదా! . . . ఇరువురి స్వభావాలను అర్థం చేసికొన్నప్పుడు ఇంక ఏమి కావాలి విచారించి? . . ఆనిపించింది కాని విచారము అయినదగ్గర్నుండి రెండు నాగరికతలు రెండు నాగుల్లా వచ్చి ముందు నిలుస్తున్నాయి. "ఒయ్యారం"గా పెనవేసుకొని నిలబిస్తున్నాయి. బెదిరిస్తున్నాయి. " అనుకొని పెదవి ఎరిచింది కెరోబ్. "భాష లోని ఎక్స్ ప్రెషన్ , భోజనం కూడా వడగ విప్పిన పాముల్లా మధ్య మధ్యలో బునకొడతాయి. ఆ "ఒయ్యారం" కూడా ఒళ్ళు గగుర్పాటు కలిగిస్తుంది. తనకు ఒళ్ళు తిప్పినట్లనిపిస్తుంది. "ఆ ఆలోచకుకెరోబ్ కు ఒళ్ళు తూలినట్లనిపించింది. నెమ్మదిగా నడచి కాబినెట్ తెరచి విసికి , సోడా సీసాలు తెచ్చి బీబుల్ మీద పెట్టింది. ఒక పెగ్ పోసుకొంది. కెరోబ్ , జయంత్ పరికోరి పెళ్ళి చేసుకొన్నారు. రెండు సంవత్సరాల క్రితము ఇద్దరూ ఒకే రెస్టారెంట్ లో పనిచేస్తుండేవారు. వాళ్ళిద్దరి పరిచయం ప్రేమగా మారింది. జయంత్ కెరోబ్ ని చూసినప్పుడు " ఈ అమెరికా అమ్మాయి అచ్చం ఇండియన్ అమ్మాయిలా ఉంది. పెద్దకళ్ళు, ఆ కళ్ళలో కరుణ, జాలి , ఆ చిరునవ్వులో ఎంతటి ఆకర్షణ! " అని అనుకొన్నాడు జయంత్. కెరోబ్ జయంత్ ను చూసినప్పుడు ఇండియన్ అబ్బాయిల్లో ఉండే నెమ్మదితనాన్ని చూసింది. ఎక్కువ మాట్లాడకుండా తన పని తాను చూసుకునే అబ్బాయినే చూసింది. ఇప్పుడు ఆ నెమ్మదితనం వెనుక నున్న నిజాన్ని చూస్తోంది. అలా అని జయంత్ చెడ్డవాడేం కాదు. జయంత్ ఇండియాలో డెవారాడూన్ లో డూన్ స్కూల్లో చదువుతూ , శైలవుల్లో తల్లిదండ్రుల మధ్య, తాత అమ్మమ్మల దగ్గర పెరిగాడు. హైదరాబాదులో పెరగటము వలన ఇటు హిందూ

సాంప్రదాయము అటు ముస్లిమ్ సాంప్రదాయము తెలిసింది. గ్రాడ్యుయేషన్ పిట్నబర్గ్ లో చేశాడు. ఇప్పుడు ఇద్దరూ మంచి ఉద్యోగాలలో ఉన్నారు వేరే వేరే ఆఫీసుల్లో.

అక్కడే రెస్టారెంట్ లో వారి పోయం. ఒకే రోజు చేరినా రెండు మూడు రోజులు వాళ్ళు మాట్లాడుకోలేదు. తరువాత జయంత్ కెరోబ్ దగ్గరకు వచ్చి " నువ్వు నిజంగా ఇండియన్ అమ్మాయిలా ఉన్నావు" అని కొంచెం బెరుకుగా అన్నాడు. "ఇండియన్ లా ఎలా గుంటాను?" అని పకపకా నవ్వింది. "నే కళ్ళు పెద్దవి. అందులో కరుణ, జాలి ఉన్నాయి. " అని అన్నాడు జయంత్. "అలాంటి కళ్ళు అమెరికన్ గా నాకున్నాయిగా అన్నది. . . . . "అలాంటి కళ్ళున్న వాళ్ళు ప్రపంచములో చాలా మంది ఉన్నారులా , అమాయకుడా ! " .. అన్నట్లు అనిపించింది జయంత్ కు. సర్వే చెయ్యాలన్న మిషన్ గబగబా అక్కడించి వెళ్ళిపోయాడు. కాని అతని కళ్ళు ఆమె కళ్ళని వెంటాడము మానలేదు దివారాత్రాలు. కెరోబ్ కూడా జయంత్ కూడా తనని మెచ్చుకున్నప్పుడు ఎందుకలా అన్నానా అని బాధపడింది. ఆ మరునాడు జయంత్ ను చూస్తునే "సారీ , నిన్న అలా అన్నందుకు. ఎక్కడో నా పూర్వీకులకు ఇండియా సంబంధం ఉండేది. కాని మాది పోర్చుగీసు. మేము ఎప్పుడో ఇక్కడకు వచ్చేశాము. " అప్పుడు జయంత్ , " ఎవరేతే ఏం మనం. ఇక్కడ ఒకే భాష ఇట్లేమీ మాట్లాడుతున్నాము. ఒకే భోజనము అమెరికన్ ఫుడ్ తింటున్నాము " అన్నాడు నవ్వుతూ. అప్పట్నుంచి వాళ్ళు ఒకళ్ళ గురించి ఒకళ్ళు తెలుసుకొన్నారు. ఒకసారి కెరోబ్ ని జయంత్ సల్మా వాళ్ళింటికి తీసుకొని వెళ్ళాడు. సల్మా చక్కగా చీర్ కట్టికొని, నగలు పెట్టుకొని వారిద్దరిని ఆహ్వానించింది. ఆమె భర్త ఆగాఖన్ కూడా చాలా బాగా ఆదరించేడు. జయంత్ మొకంలో ఊకిపోతున్న కెరోబ్ కు వారిద్దరూ బాగా నచ్చారు. ఆ భోజనం కూడా నచ్చింది. వెన్ మాత్రం చాలా తీసుకొంది ముద్దముద్దకి. ముస్లిమ్ అయినప్పటికి సల్మా హిందూ దేశంలో పెరిగిందేమో అంతా హిందూపద్ధతే పాటిస్తుంది. ఆ తరువాత సంభాషణ అంతా ఉద్దలో జరిగింది. కొన్ని గజల్స్ పాడారు. కొంత శాయిరీల గురించి మాట్లాడారు. అప్పుడప్పుడు ఆగా, జయంత్ కెరోబ్ కు ఇంగ్లీషులో ట్రాన్స్ లేట్ చేసి చెబుతున్నారు. . . అప్పుడవన్ని అర్థమైనట్టుగానే అనిపించింది. కాని కెరోబ్ కు ఇప్పుడనిపిస్తోంది . . . ఎంత ట్రాన్స్ లేట్ చేసినా ఆ భాష లోని మాధుర్యం ఆమెకు అందదని. ఆ రోజే మొదటి సారి "ఒయ్యారం" గురించి కెరోబ్ విన్నది. "సల్మా ఎంత ఒయ్యారం ఒకలబోస్తుందో, కెరో" అని జయంత్ అన్నప్పుడు. "ఒయ్యారం అంటే ? . . . అని అడిగింది. "ఒయ్యారం అంటే గ్రేస్, ఎలిగెన్స్ . . . . . నో, నో . . . ఇట్ ఈస్

"ఒయ్యారం అంటే గ్రేస్, ఎలిస్స్...నో, నో... ఇట్ ఈస్
...ఎం చెప్పాలో, ఎలా చెప్పాలో తెలియక... సల్యా...
అన్నాడు జయంత్.

కొంతకాలం తరువాత జయంత్, కెరోల్ పెళ్ళి
చేసుకోవాలనుకొన్నారు. చాలా రోజులు భాష, భోజనము గురించి
మాట్లాడు కొన్నారు. ఏ పెళ్ళి అయినా ఒక రెస్పాన్సిబిలిటీ తో
కూడినది. ఒకళ్ళనొకళ్ళు కేర్ తీసుకొంటూ సాగే సహజీవనం.
దానికి ఏ కల్పరూ ఆడ్డురాదనుకొని పెళ్ళి చేసుకొన్నారు. ఆలోచిస్తే
ఈ రెండు సంవత్సరాలలో మనస్సు నొచ్చుకొన్న క్షణాలే ఎక్కువ
ఉన్నాయని ఇప్పుడనిపిస్తోంది ఆమెకి. "దీనికి సాల్యూషన్
డెవర్స్ కాదుకదా!" అని కెరోల్ అనుకొంది. కానీ కన్నీళ్ళు
ఉబికిఉబికి కారుతున్నాయి. గట్టిగా ఏడవాలనిపిస్తోంది. జయంత్ ను
వదిలి పెట్టాలంటే ఆమెకు గుండెలు పిండివేస్తున్నాయి.

కానీ ఈ మాట "ఒయ్యారం" ఆమె శరీరాన్ని
నలిపేస్తోంది. మనస్సుని సులిపెట్టేస్తోంది. "తనకు అమాటకు ఆర్థం
తెలుసుకోవాలనిన అవసరం లేదు. ఊూ దానికి సరియైన ఇంగ్లీషు
పదము లేదు. అయినా జయంత్ పలికిన తీరే తన శరీరం
పులకరిస్తుంది. సల్యాను మెచ్చుకొన్నప్పుడు, "సల్యా" యే
"ఒయ్యారం" అని అన్నప్పుడు తను నిజంగా మురిసిపోయింది.
సల్యా చామన ఛాయలో ఉంటుంది. కానీ అందగత్తె కాదుట. కానీ
"ఒయ్యారం" ఉందిట. ఆ చీర కట్టులో, ఆ నడకలో, ఇంకా ఆమె ప్రతి
మూవ్మెంట్ లో ఉందిట... ఇవన్నీ జయంత్ "ఒయ్యారం" ఆర్థం
చెబుతూంటే తనకేమీ అనిపించలేదు. కానీ ఏ ఇండియన్ పార్టికి
వెళ్ళినా ఎవరో ఒకరికి "ఒయ్యారం" ఉందని చెబుతాడు. వాళ్ళని
తరచి చూస్తుంటే తను అనుకొన్న సల్యా "ఒయ్యారం" అంతా
వేరవేరగా ఉంటుంది. కానీ ఆ "ఒయ్యారం" ఒంకరటింకరగా తనని
వెక్కిరిస్తుంటుంది." అనుకొని కళ్ళనిళ్ళు తుడుచుకొంది కెరోల్.
ఆమె మనస్సు గతం గురించి ఆలోచిస్తూనే ఉన్నది.

"మొట్టమొదటసారిగా తను చీర కట్టుకొంది. లేత
ఆకుపచ్చ పట్టుచీరకు పసుపుపచ్చని పెద్ద ఆంఠం. పసుపు జాకెట్టు
వేసుకొని జయంత్ ఎదురుగా నిలబడింది. కూర్చుని నవ్వుతూ
ఫోనులో మాట్లాడుతున్న ఆతను రక్కున నిలబడాడ్డు. తన అందానికి
అచ్చెరువొందాడని అనుకొంది. కానీ తన శరీరపు తీరుకు చీర
నప్పదని. కొంచెం మానోగా ఉందని. (నిజం చెప్పాలనివస్తే ఆరోజే
జయంత్ కు తెలిసింది. కెరోల్ మొహము, కళ్ళు చూసి ప్రేమించేడే
కానీ ఆ శరీరపు తీరును, పట్టించుకోలేదు. సన్నగానే ఉన్నా ఒక
రకమైన మానోసెన్ ఆమె శరీరంలో ఉంది. అందుకని చీర నప్పదు.
"ఒయ్యారం" మొచ్చె జయంత్ కెరోల్ చీర కట్టుకొంటే నవ్వుడు.)
ఒకసారి తను ఆఫీసు నుండి లేటుగా రావటం మూలాన విడివిడిగా
ఇండియన్ పార్టీ కి వెళ్ళారు. ఆ రోజు చాలా చక్కగా
తయారవ్వాలని వెట్ శారీ విత్ రెడ్ బోర్డరు, రెడ్ బ్లాజు వేసుకొని
అమెరికన్ ముత్యాల సెట్ పెట్టుకొని వెళ్ళింది. ఆ పార్టీలో ఉన్న

ఆడవాళ్ళంతా "నీకు చీర బాగుంది." అంటే నిజం అనుకొంది. పె
" నువ్వు ఇండియన్ లా ఉన్నావని" అనటము చూసి తను సెం
అనుకొంది. కానీ కొద్దిసేపటిలోనే తెలుసుకొంది తను ఇండియ
పార్టీలో ఇమడలేదని. అందరూ తలో మాట చెప్పి వాళ్ళ ప్రెండ్స్
వాళ్ళు భాషలో తెలుగు మాట్లాడుకోనేవారు. తను పూర్తిగా పార్టీ
వన్నది ఒకటే ఒక మాట. "నీకు చీర బాగుంది. ఇండియన్
ఉన్నావని. "అంతకంటే తన గురించి తెలుసుకొన్నవాళ్ళు లే
మనిసె. పంకాజమ్ శాష్టరి (పంకాజమ్ శాష్టరి కి వది
తిప్పలు) కాసేపు మాట్లాడినా అవిడ భర్త శాష్టరి గురి
మాట్లాడింది. అప్పుడప్పుడు జయంత్ గురించి అడిగింది. అందుక
తనకి ఇండియన్ పార్టీ నవ్వుడు. జయంత్ మాత్రం తనని వదిలే
కబుల్లే, కబుల్లే. ఆ రోజు ఆ పార్టీలో తనతో మాట్లాడలేదు. తన
ఎంతో ఒంటరిగా ఫిట్ అయింది. పార్టీలో అన్ని గంటలుంది. ఎం
టెము వేస్తో. వివరికి తామిద్దరూ చెరో కార్లో ఇంటికి వచ్చారు. త
అయిదు నిముషాలు ముందే వచ్చింది. ఆతను తలుపు తీసిన తీ
తెలిసింది. కోపంగా ఉన్నాడని. తను చీర మార్చుకోకుండా అత
కోసము ఎదురుమాస్తూ బెడ్ మీద కూర్చుంది. తనని చీరలో
మెచ్చుకుంటాడని. సరాసరి తన ముందు నుంచే బాత్ రూమ్ కి
దూరి తలుపు వేసుకొన్నాడు. తను ఇంకా అత్రంగా జయం
కోసము ఎదురు చూస్తోంది. తను పవర్ నుండి బయటికి వస్తూ
"ఇంకా అలాగే కూర్చున్నావు. డ్రెస్ వేసుకోవాలా? వద్దా? పట్ట
తీసుకొంటే" చీర ఎప్పాలే! ఎలా? జయంత్ ఎప్పుడు చూస్తాడ
చీరలో." అని ఆలోచిస్తూ కూర్చుంది. ఇంతలో జయంత్
బాత్ రూమ్ నుండి బయటికి వస్తూ, "ఇంకా అలాగే కూర్చున్నా
! డ్రెస్ మార్చుకోలేదే?" అని అన్నాడు సామ్మంగా. తను
గభుక్కున లేచి "ఈ శారీ బాగుందా?" అన్నది. అతను ఒక్క డబ్బ
కళ్ళు ముకుళించుకొని చూసి, "నీకు శారీ నప్పదు. ఇంకెప్పుడ
పార్టీలకు కట్టుకు!" అని అన్నాడు. తన కళ్ళలో నీళ్ళు గిర్చిన
తిరిగాయి. మళ్ళీ ఏమనుకొన్నాడో "నువ్వు చీర లేకపోతే
బాగుంటావు." అని అన్నాడు జయంత్. కానీ తను ఆరెండ్
సెంచెన్స్ ను సరిగా తీసుకోలేదు. మాట్లాడకుండా బాత్ రూమ్ లోకి
వెళ్ళిపోయింది. "తన శరీరానికి చీర నప్పదా? పార్టీలో
పూలయిందా? అందరూ ఎగతాళిగా మెచ్చుకొన్నారా? ఆ
తరువాత నవ్వుకొన్నారా! బ్లడీ హ్యూమన్ నేవర్! హిపోక్రసీ!
అప్పట్లోంచి పార్టీ అంటే అసలు ఇష్టం లేదు. తరువాత జయంత్
బెడ్ రూమ్ లో, "నువ్వు ఈ డ్రెస్ లోనే (నో డ్రెస్) లోనే బాగుంటావు"
అంటూ తనని దగ్గరికి తీసుకొన్నాడు. ఇప్పుడనిపిస్తోంది అతనికి
కావాలనుకొన్నప్పుడు ఎంత నయగారంతో మాట్లాడతాడో" అని
ఆలోచిస్తూ "చీట్" అనుకొన్నది కెరోల్ కోపంగా. నెమ్మదిగా
బేబుల్ మీద నుంచి ఎస్కె గ్లాసు చేతిలోకి తీసుకొంది. అయినా ఆమె
ఆలోచనలు ఆగలేదు. "కానీ నిజంగా జయంత్ లో "చీటింగ్" లేదు.
చాలా ప్రేమగా ఉంటాడు. కానీ భాష? తను ఇంగ్లీషులో మ్దనా

పెద్దమాటలు చెప్పితే నచ్చదు. జయంతకు వచ్చు. కానీ తను మాట్లాడితే అతనికి నచ్చదు. జయంత మాత్రం వాళ్ళ తల్లిదండ్రులు వచ్చినపుడు ఎన్నో సేయింగ్స్ చెప్పుకొని పగలపడి నవ్వుకొనేవారు. కొన్ని ట్రాన్స్ఫోర్మేట్ చేసి చెప్పేవారు. కొన్ని అడిగితే "నీ కర్తం కావులే" అని తీసిపోతావారు. "ఆఠాగారు" (అత్తగారు) అని పిలిస్తే "అ మాటని ఖాసి చెయ్యక. "మామ్" అని పిలవమని చెప్పారు. "మామ్మహగారు" అని జయంత డాడ్ ని పిలుస్తుంది. ప్రతి అక్షరానికి గాలి పడుతుంది బయటికి అంటాడు జయంత. ఎం చేస్తుంది తను? పెగా అన్ని స్పోర్టింగ్ తీసుకోవాలి అంటాడు. మొట్టమొదటసారిగా జయంత పేరెంట్స్ వచ్చినపుడు రూమ్ బుక్ చేసింది మోజిల్ లో. వాళ్ళని సామానుతో సహా డైరెక్ట్ గా ఇంటికి తీసుకొని వచ్చాడు. తనకి ఆఫీసులో పనిఉండటము వలన ఎయిర్పోర్ట్ కు వెళ్ళలేదు. తను ఇంటికి రాగానే వాళ్ళ నాలుగు పెద్ద సూట్ కేసులు, రెండు కారీజ్ లు, రెండు పెద్దహాండుబాగ్ లు లివింగ్ రూమ్ నిండా పరిచేసున్నాయి. "ఇదేమిటి? ఇక్కడకు తీసుకొనివచ్చావు. మోజిల్ లో రూమ్ బుక్ చేశానని చెప్పాకదా ? అని తను అడిగింది జయంతను. జయంతకు ఎంతకోపం వచ్చిందంటే కొట్టినట్లుగా "కాఫి పట్టుకొనిరా" అని అన్నాడు. అంత కోపం తను ఎప్పుడు ఎరగదు. తనకి అత్తమామల ముందు అవమానం. ఆ రోజే జయంతకు ఎదురు తిరిగేదే కానీ తన ప్రైండు "లిండా" అన్న మాటలు గుర్తుకు వచ్చాయి. "ఇండియన్ మెన్, తమ ఆధిక్యం మాపించుకోవటానికి భార్యను ఇతరుల ముందు అవమానపరుస్తారుట. చాల పనులు కూడా చెపుతారుట." అతనికి కోపం వచ్చినపుడు ఎన్నోసార్లు అత్తమామలముందు, గెస్టెలముందు అలా మాట్లాడతాడు. తను తరువాత అడిగితే జయంత "బేకిట్ ఈజీ" అనేసి ఆ విషయానికి ఇమోషార్లెన్స్ ఇవ్వడు. వాళ్ళ ఇండియన్ కల్చరును అర్థం చేసుకోవటానికి చాలా తల నొప్పాస్తోంది. తన పేరెంట్స్ ఉన్న రెండురోజులు మోజిల్ లోనే ఉన్నారు. మరి "ఈ ఒన్ బెడ్ రూమ్ అపార్ట్ మెంట్ లో ఎలాగుంటాము?" అంటే పరచాలేదు. అడ్జెస్ట్ చేసుకొంటాము అన్నారు అత్తమామలు. బెడ్ రూమ్ లో వారిని పడుకోమంటే వినకుండా సోఫాల మధ్యలో ఇరుక్కొని పడుకొనేవారు. తనకి చాలా ఇబ్బంది అనిపించేది. కానీ తనే అర్థం చేసుకొంది ఇండియాలో జాయింట్ ఫామిలీ చాలా కామన్ అని. తను కూడా నేర్చుకుంది అడ్జెస్ట్ అవటము. ఆఠాగారు (అత్తగారు) మంచి అవిడ. "నువ్వు ఆఫీసుకు వెళ్ళాక వంటచేస్తాను. నువ్వు వంటవాసనలు, ఘాటులు భరించలేవు." అని అన్నపుడు తను ఎంతో సంతోషించింది. కానీ కొన్నాళ్ళకి తన నెబర్ " సమ్ బేమ్స్ ఉయ్ ఆర్ గెట్టింగ్ స్టింకింగ్ స్మెల్ ఇన్ అవర్ బిల్డింగ్ " అని ఇన్ డైరెక్ట్ గా తమ వంటల గురించి అన్నప్పుడు మాత్రం ఆలోచించింది "ఒక దేశం వంటలు ఇంకో దేశానికి నచ్చవు కదా అని. పెగా తనకే ఇంగువ, ఇడ్లీ, సెనగపప్పు లాంటివి నచ్చవు. వెంటనే జయంతని బలవంతపెట్టి

వేరే ఇండియన్ షూస్ కొనిపించింది. అంత పేమెంట్ తు భరిస్తుంది. అత్తమామలు ఇద్దరూ ఎడమచేత్తో ఏవని చెయ్యరు. తను ఎడమచేత్తో ఏదేనా నోట్లో పెట్టుకొంటే అతి ఖంగారు పడిపోయేవారు. తనకి మొదట్లో అర్థమయ్యేది కాదు. ఇంకా పెగా భోజనము చేస్తూంటే " ఆ కత్తులూ, ఖటార్లు ఎందుకమ్మా? చక్కగా చేత్తో తినమ్మా" అనగానే తను నవ్వుతూ ఫార్మ్ క్రింద పెట్ట , ప్లేట్ లో వేడి అన్నంతో చేయి పెట్టింది. . . ఫ. . అని కెవ్వు మనగనే జయంత తన చేతిని లాగి చేతివేళ్ళన్ని అతని నోటిలో పెట్టుకొని చప్పరించేడు. ఎంతహాయిగా ఉందో . . . అనిపించింది. . తరువాత అతను కొంచెం కోపంగా " ఎందుకమ్మా! కత్తులూ, ఖటార్లు అంటావు. తన ఇష్టం వచ్చినట్లు తిననీ" అన్నాడు. అవిడ వచ్చి రాని భాషలో "సారీ" చెప్పారు. . తను నవ్వుతూ ఫార్మ్ తీసుకొని అన్నం తిన్నది. తరువాత అవిడ "ఎమనుకోవద్దమ్మా! మీ కత్తులూ, ఖటార్లు. . . మీట్, ఫిష్ తినటానికి పనికి వస్తాయి కానీ మా భోజనము చేత్తో తింటేనే బాగుంటుంది . మా పచ్చడి కూడా నా కేదానికంటే అన్నం లో కలుపుకొని, నెయ్యి లేక బట్టర్ వేసుకొని తిను .ఎంత బాగుంటుందో" అని అన్నారు. ఇదంతా మామగారి ట్రాన్స్లేషన్. "అమ్మా! స్పెసీ ! తన అంటే, పోనీ ఈ బీన్స్ కూర. . అన్నం లో కలిపి పెట్టారు. చాలా బాగుందని అనిపించింది. .. తనకి చేత్తో తినటము అలవాటేంది. అప్పుడప్పుడు రెస్ తింటూంటే అంతా క్రింద స్టోరు మీద పడిపోయేది. అవన్ని ఎత్తటానికి ఎంత విరాకుగా ఉంటుందో. కానీ ఇల్లంతా వంటవాసన. నూనె మరకల కిచెన్ క్లీన్ చెయ్యటానికి వీకెండ్ సరిపోయేది కాదు. అసలు తను పెళ్ళి కాకమునుపు వంట చెయ్యనే లేదు. అన్నీ బయటే తినేది. "ఎప్పు డెనా ఇంట్లో చేస్తే ఇన్ సైంట్ ఫుడ్ మెక్రొవేవ్ లో వేడిచేసుకొని తేది. జయంతని పెళ్ళి చేసుకొన్నాకనే కదా వంట. పెగా ఈవెనింగ్స్ అతనే వంట చేస్తాడు. పెగా తెలుగు కుకింగ్. . "అంథ్రా" కుకింగ్. . ("ధ్ర" పలికిచావదు.) వందసార్లు జయంత నేర్పించాడు. . . తను ఎంత అడ్జెస్ట్ చేసుకొంటోందో. . . ఇదంతా అతని మీద ప్రేమేనా. . ఎమిటి! జయంతను తలచుకొంటే "చిన్నపిల్లాడు" అని అనిపిస్తాడు. అన్నిటికి తన మీద డిపెండెంటు. అదెక్కడుంది? ఇదెక్కడుంది? అడి ఇవ్వు ! ఇది ఇవ్వు ! అని లాలనగా అడుగుతాడు. " ఏ పని చెయ్యాలి ? ఎలాచెయ్యాలి ? ఏ పని చేస్తే బాగుంటుంది" అని అడుగేవాడు. తనకి మొదట్లో జయంత చాలా ఇమ్మ్యూచ్యూర్ అని అనిపించేవాడు కానీ తను తెలుసుకొన్నదేమిటంటే "తన"ని అతనిలో ఒక భాగంగా చూసేవాడు. అందుకని అన్ని డిస్ కస్ చేసేవాడు. డెసిఫ్స్ మాత్రం తనే తీసుకొనేవాడు. అతనిని అప్పుడప్పుడు టీస్ చేస్తుంది. . . "మి ఇండియన్స్ అంతా ఎక్స్ ప్రీమ్స్. కొంతమంది భార్యలను చులకనగా చూస్తారు. కొంతమంది మరి నెత్తిమీద పెట్టుకొంటారు " అని. . . "మీ అమెరికన్స్" అయినా అంతే. అయినా బేసిక్ హ్యూమన్ నేచర్ ఒకటే. . అది ఏ దేశంలో ఉన్నా మారదు. కానీ సామాజిక పరిస్థితుల వలన కొన్ని పద్ధతులు ఇతరుల దేశాలలో వేరే వేరే

ఉంటాయి, స్వభావాలు వేరేగా ఉన్నాయి అని అనిపిస్తాయి. కానీ బేసిక్ హ్యూమన్ నేచర్ ఒకటే. ఇండియాలో "నమస్తే" అని అవతలివ్యక్తిని పలుకరిస్తే, మీరు కరచాలనం చేస్తారు. చైనీసు, జపనీసు వంగి వంగి సలాములు చేస్తే ఇంకో దేశం వారు అవతలివ్యక్తిని కౌగలించుకొంటారు. కానీ ఏపర్థతి పాటింపిమా అవతలి వ్యక్తిని గౌరవించటమే. డబ్బు సంపాదించి సేపు చేశావాడు ఏ దేశంలో ఉన్నా అదేపని చేస్తాడు. అలాగే ఖర్చుపెట్టేవాడు. దానధర్మాలు చేసేవాడు కూడా అంతే. అలాగే ఆడవారిని, భార్యలను గౌరవంగా చూసేవారు ఉన్నారు. చూడని వారు ఉన్నారు. అది మనిషి స్వభావాన్నిబట్టి ఉంటుంది". . . . అని చక్కగా ఎక్స్ప్లైయ్ చేశాడు. ప్రతి విషయము ఒక పాఠంలా అనిపిస్తుంది అతనితో ఉంటే. కానీ ఇప్పుడు ఈ లాన్ గేజ్, ఈ ఫుడ్ ఎంత బాధిస్తున్నాయో. రోజు లంచ్ బయట. సాయంత్రం కూడా అతనికి తెలీకుండా తిని వస్తుంది. తనని అతనితో పాటు భోజనం చెయ్యమని ఎంత బలవంతం చేస్తాడో. . . . తను తిననంటే ఒక్కోసారి అతనికి కోపం వస్తుంది. . . . కోపం వచ్చిందంటే అతని భాషలో ఏదో మాట్లాడేస్తాడు. తనకి ఒకటి ఆర్గం కాదు. కానీ అవి అబ్యూస్ చేస్తే వర్సెస్ అని అనిపిస్తాయి. . . . కోపమే కాదు అతి ప్రేమ వచ్చినపుడు కూడా అతని భాషలో మాట్లాడతాడు. . . . వాటికి ఆర్గం ఏమిటని గోముగా అడిగినప్పుడు . . . వాటికి ఆర్గం చెప్పటము చాలా కష్టము అని ఇంగ్లీషులో ప్రేమగా మాట్లాడతాడు. . . . తరువాత జయంతి ఒకసారి చెప్పాడు "ఇంగ్లీషు లో ప్రేమగా మాట్లాడితే ఆర్గిఫిషియల్ గా ఉంటుందని" అన్నాడు. తను అలవాటు పడిపోయింది అతని భాషకు. ఒకసారి అతను అన్నమాటను తను ఆనుకరిస్తే "తప్పు. అలా మాట్లాడకూడదు. ఆడవాళ్ళు అసలు మాట్లాడకూడదు" అన్నాడు. "ఆడవాళ్ళు" అన్నదానికి తనకు కోపం వచ్చింది. డిస్క్రిమినేట్ చేస్తున్నాడని. తను అతనితో మాట్లాడకుండా బిగుసుకొని కూర్చుంది. తరువాత అతను ఆడదానిలాగా ఇంట్లో బిహేవ్ చెయ్యడం మొదలుపెట్టాడు. ఆడవాళ్ళలాగా నాజాకు గొంతుతో మాట్లాడడము, నడకకూడా . . . అలవోకగా కూర్చోవటము, తిప్పుకొని నడవడము. అవన్నీ తను చూసి చూడనట్లు చూసి ఎన్జాయ్ చేసింది. తరువాత ఉండబట్టలేక "ఎందుకు. అలా ఆడవాళ్ళలాగా బిహేవ్ చేస్తావు. చాలా అసహ్యంగా ఉంది. తెలుసా. . . ." అని. . . సడెన్ గా ఏదో అనిపించి గట్టిగా నవ్వుటము మొదలెట్టంది. . . . అతనూ నవ్వుతూ ఉన్నాడు. ప్రాక్టికల్ గా ఆడవాళ్ళు ఆడవాళ్ళుగ, మగవాళ్ళు, మగవాళ్ళుగ ఉంటేనే బాగుంటుందని. . . . వ్వు! కానీ ఈ "ఒయ్యారం" మాత్రం తనని ఎంతగా వంచించి చేస్తుందేమో! . . . ఎంతసేపు ఖే ఆడజెస్టెమెంట్. . . . తను ఎంత ఇండిపెండెంట్ గా పెరిగిందో. తన డెసిషన్స్ తనవే. ఎవరితోను సంప్రదించేది కాదు. కానీ పెళ్ళి అయ్యాక జయంతి తో కూడా డిస్ కన్ చేసేది కాదు. కానీ అతను చాలా అలిగేవాడు. తను ఏమీ డెసిషన్స్ తీసుకొంటే అతనికి చాలా కోపం వచ్చేది. అన్ని చెప్పి చెయ్యాలనిండే. అసలు తను స్కూల్లో

ఉన్నప్పుడు ఏ ఫ్రెండు తో కూడా డిస్ కన్ చేసేది కాదు. డేటింగ్ అప్పుడు కూడా. ఎవరితోను ఎక్కువ ఫ్రెండ్ షిప్ చేసినదీ లేదు. . . . ఆదే అమెరికన్ కు నిలకడ లేదు. ఏ ఫ్రెండ్ షిప్ ని పాటించరు. అసలు రిలేషన్ షిప్ ఉండనే ఉండదు. తనకున్న ఇద్దరు బ్రదర్స్ ఎక్కడో దూరంగా ఉన్నారు ఈ అమెరికాలో. వాళ్ళ జయంతినే కాదు తనని కూడా చూసి చాలా సంవత్సరాలేంది. వాళ్ళ గొడవలు వాళ్ళ వని తను పట్టించుకోదు. . . . జయంతికి మాత్రం ఎక్కడలేని ఫ్రెండ్స్, రెలటివ్స్. పెళ్ళైన కొత్తలో అయితే ఇండియా నుంచి వచ్చిన మట్టాలే ఎక్కువ. వాళ్ళడిగే ప్రశ్నలు అవీ తెగ చికాకు పుట్టించేవి. ఒకానొక అయితే "మీ అమెరికనులకు పెళ్ళి ఎలువ ఎలాగు లేదు కదా! ఎప్పుడు జయంతికి డైవర్స్ ఇస్తున్నావు?" అని అడిగింది. అవిడ రెలటివ్స్ లో ఒక పెళ్ళి కాని అమ్మాయి ఉందిట. జయంతికి ఇవ్వాలని అలా అడిగిందిట. . . . జయంతి ఎప్పుడూ "పోనీలే. వాళ్ళే దో సరదాకి నిన్ను చూడటానికి వస్తున్నారు. పట్టించుకొక వాళ్ళ మాటలని" అనేవాడు. వాళ్ళ బిహేవియర్ తనకు అసలు నచ్చేది కాదు. ఇంట్లోని వస్తువులని బాగున్నాయని పట్టుకొని పోవటము, తను లేనప్పుడు కప్ బోర్డ్స్, క్లౌసిడ్స్ తెరచి చూడడం. ఈవెనింగ్స్ ఆఫిసు పనిఉండి బయటకు తీసుకొని వెళ్ళకపోతే చిరాకు పడటము. ఇలాటి వన్ని చూశాక తను జయంతితో చెప్పేసింది, "ఇక రెలటివ్స్ దగ్గరవారు తప్పితే ఎవరూ తనంటికి రావటానికి వీల్లేదు" అని. జయంతి కు వాళ్ళ హడావుడి ఊపిరి ఆడనివ్వలేదేమో ఏదో సాక చెప్పి రెలటివ్స్ ని రానియకుండా తప్పించుకొనేవాడు. తనకు అదే నచ్చదు. . . . ఉన్న నిజం ఎప్పుడూ చెప్పడు. . . . ఏమో గట్టిగా తను అడిగితే జయంతి "ఎందుకు? వాళ్ళకి నిజం చెప్పి బాధించడము." అని అంటాడు. నిజం కూడా అందంగా చెప్పి వాళ్ళని బాధపెట్టకుండా చెయ్యచ్చుకదా. . . . దానికి జయంతి "నువ్వు ఒక ఫీట్ వి. మీ అమెరికన్స్ అందరూ అంతే!" అని మళ్ళీ మాట్లాడనివ్వడు. . . . ప్రతిదానికి "మీ అమెరికన్స్. మీ ఇండియన్స్". . . . తను నవ్వుతూ మాములుగా ఉన్నప్పుడు ఇండియన్స్ కు క్రిస్టిన్ చేస్తే జయంతి కోపం వచ్చినపుడు మాత్రం అంటాడు. . . . ఇలా ఇద్దరం కలిసి ఉండటము జరగని పనా! . . . ప్రతిక్షణం బాధ పడుతూ ఉండే కన్న విడిపోవడము ఉత్తమమేమో. . . . "నిజంగా ఈ బాధపడుతోందా?" . . . తలలో ఒక ప్రశ్న ఉరయించింది. . . . దాని జవాబు తనలోనే ఉంది. . . . అనుకొని కళ్ళు తుడుచుకొంది. . . .

జయంతితో గడిపిన మధురక్షణాలన్నీ ఉన్నాయి. ఒకరినొకర పెనవేసుకొని పంచుకొన్న ప్రేమలు, సంగతులు, బాధల ఓదార్పులతో ఎన్నో తీపి గురుతులున్నాయి. తనకి జయంతి "నువ్వెప్పుడూ నన్ను వదిలిపెట్టక" అని కౌగలించుకొని క్షణాలే ఎక్కువ. "నువ్వు ఎందుకు అలా డౌట్ చేస్తావు? ఎందుకి అనుమానం నేను నిన్ను వదిలిపెడతానని? నా ప్రేమ మీద నీ నమ్మకము లేదా? " అని అడిగితే నేను నువ్వు లేకపో బతకలేను, కెరో " అని మజ్జేస్తాడు. . . . మరి తను ఎందుకి

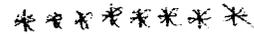
ఆలోచిస్తోంది? . . "ఒయ్యారం" కోసవేనా? . . ఎందుకో ఒక్క
క్షణం జయంత అన్న మాటలు గుర్తుకు వచ్చాయి! .

"ప్రేమ, దయ, జాలి, కరుణ, త్యాగం, లోభం, మదం,
మాత్సర్యం, మోహం, కామం, స్వార్థం. . మొదలగు గుణాలన్ని
మనిషిలో నిండి ఉంటాయి. వాట ప్రలోభమే అతని ప్రవర్తన. అందుకే
ఏ మనిషి మంచివాడు కాదు. చెడ్డవాడు కాదు. దేశకాలసామాజిక
పరిస్థితులు, సంఘటనలు అతని గుణాలని ప్రకోపిస్తాయి.
స్వభావరిత్యా అతను వాటికి అనుగుణంగా ప్రవర్తిస్తాడు. నువ్వే
ఆలోచించు. నీకు కావలసినవి దొరకనప్పుడు, నువ్వు అనుకున్నట్లు
జరగనప్పుడు నీకు కోపం వస్తుంది. ఆ పరిస్థితిని గురించి నువ్వు
ఎవడైనా జ్ఞానముతో ఆలోచిస్తే . . . దాని వెనుక ఉన్న గుణం నీకు
తప్పకుండా స్ఫురిస్తుంది. . . ." జయంత అన్న ఈ మాటలు . . .
"అవును! నిజమే ! తనకు అందిన జయంత ప్రేమ జారిపోతుందేమో
నన్న భయము. ఆ ప్రేమ తనది అన్న స్వార్థపూరితమైన ఆలోచనే.
అవతలవారిని మెచ్చుకుంటూంటే కలిగిన ఆందోళన
భరింపలేకపోయింది. అది "అసూయ" అవుతుందేమో ! . . . అంటే
అన్ని తనే అనుకుంటోంది. ఈ రెండు గుణాలు ఎందుకు తనకి? . .
ఇంకా " చిన్న చిన్న విషయాలను మనసుకు పట్టించుకొని
జీవితాలను క్షణం లో మార్చేయాలనుకోవటము అంటే విడాకులు
తీసుకోవటము ఎంత పెద్ద తప్పా!" అని భయంగా గుండెలమీద

చెయ్యి వేసుకొని ఆలోచిస్తున్న కెరోబ్ ఉలిక్కిపడింది
బెలిపోనురింగ్తో.

కెరోబ్ బెలిపాను రిసెవర్ చెవి దగ్గర పెట్టుకొని నిరసంగా
"హలో" అన్నది. "కెరో! ఇవ్వాళ ఆఫీసులో మేం లేదు. రెడిగా
ఉండు. మనిద్దరం ఫ్లేట్ పార్క్కు డ్రైవు వెడదాము". "నిజంగా"
. అని కెరోబ్ అంటుండగానే జయంత బెలిపోను కబ్ చేశాడు.
ఏమటి? మనస్సు ఎంత ఆనందంగా ఉందో. జయంత మాటలే
మధురం. . అతనికి ఇష్టమైన డ్రైస్ వేసుకొని, జయంతను చూడగనే,
"ఒయ్యారం" గా ఉన్నావా?" అని అడిగింది కెరోబ్. ఓసీ! పిచ్చీ!
ఇంకా ఆలోచిస్తూన్నావా "ఒయ్యారం" గురించి. అందుకేనా
రాత్రంతా నిద్రపట్టలేదు." అని పొదువుకొంటూ ఇంకా ఇలా త్నాడు
జయంత.

"వందమామ, వెన్నెల, జలపాతం, సెలయేరు, నీలకాశం,
ఉదయసంధ్య, తొలివెలుగున వినిపించే సంగీతము, గుడిగంటలు..
..ప్రకృతి. . ఇవన్నిటిని మెచ్చుకొన్నమాత్రాన మనింజికి
తెచ్చుకుంటామా?" . . . మూతి సున్నాలమట్టి "ఒయ్యారం" అనే
కెరోబ్ పెదవులని తన పెదవులతో మూసేశాడు జయంత.
ముద్దుగ ఒంపులు తిరిగింది "ఒయ్యారం".

ఊహలోకం

అందాల జాబితో ఆటలే ఆడనా...
బంగారు భానునితో పాటలే పాడనా...
చిరుగాలి చెలునితో చేయిన కలుపనా...
గిరిరాజు శృంగమున నాట్యమే సలుపనా...
గలగలల యేరుతో గళమునే కలుపనా...
కిలకిలల నగవుతో పదములే వేయనా...
పరుగెత్తులేడిలా ఉరుకులే తీయనా...
పురి విప్పు నెమలిలా సాగసులే చూపనా...
పైకెగురు పక్షిలా రెక్కలే సాచనా..
వడివడిగ వాయువుతో వినువీధి చేరనా...
గగనాన మేఘాల దోబూచు లాడనా...
చుక్కలతో మక్కావగ కథలెన్నో చెప్పనా.....
హరివిల్లనై పైన.. రంగులతో మెఱియనా...
చిరుజల్లునై యెన్నో.. విరులనే కురియనా...
సాగరుని అలలపై ఊయలల నూగనా...
ఊహలను తేలుతూ హాయిగా నుండనా.....

సుషభ

It's White Winter

It's white winter, it's white winter
Silently the flakes fall and splinter
It's white winter, it's white winter
The snow hangs from the cedars in the center.

It's white here, it's white there
The footprints create pathways white and bare
It's white here, it's white there
The tracks guide travelers from somewhere.

It's white allover, it's white allover
The snow spreads creating a soft rollover
It's white allover, it's white allover
The naked green wears white allover.

It's white wonder, it's white wonder
The snow caps the blue hills yonder
It's white wonder, it's white wonder
The poet cannot but immortalize its splendor.

It's white delight, it's white delight
The white persists both day and night
It's white delight, it's white delight
The white winter is more than just white.

- Bulusu Lakshman,
Princeton, NJ